

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:

Pe un an LEI 600
Pe șase luni 350
Instituții, Cluburi și Proprietari . . . 2000
Un număr vechi 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC

Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI

Directorii-Fondatori : E. EMILIAN și E. MUNTEANU

Director : AL. MUNTEANU

Prim redactor : N. PAPAGEORGHIU

PUBLICITATEA DUPA TARIF

Directia 3.26.60.
Telefon : Administrația 3.26.60
Redacția și provincia 3.26.69.

Venus a dispus de F.C. Rapid cu 2-0 (1-0)

Record de asistență. Platko l-a învins pe Konrad

Aspecte

S'au făcut diverse pronosticuri în privința numărului spectatorilor cari vor asista la matchul Venus-F. C. Rapid. Cei mai optimiști, cei mai încrezători în mirajul football-ului, scontau o asistență de 10 mii de spectatori, având în vedere că ului nu mai are nevoie de nici un elogi.

Prevederile acestea au fost însă copios depășite: au asistat eri la match 20.000 (douăzeci de mii) de spectatori.

Vei recunoaște că e o cifră impresionantă, chiar când e vorba de football. Douăzeci de mii de oameni la un match, într-o zi de lucru, înseamnă că succesul football-ului nu mai are nevoie de nici un elogi.

Așa dar, în materie de football, totul se reduce la o simplă formulă aritmetică: timp frumos + match tare = 20.000 de spectatori.

Dar nu e mai puțin adevărat că atribuțiile de eri justifică o asemenea asistență. Două echipe de mare valoare, cu mari veleități la titlul suprem, cu aceleași șanse pentru înstarea temporară în fruntea clasamentului, se ciocneau într-o luptă care se anunța acerbă.

— Va fi o luptă mare.
— Pardon, va fi o luptă titanică.
— Asta nu mă încântă. I-am văzut pe «Titanii» jucând, și dacă va fi un match... Titanic, nu e nici o bucurie.

Atmosfera e atât de încălecată încât dialoguri ca acestea se puteau auzi peste tot locul.

— O să se termine cu bătaie.
— Eu cred că nici n-o să se termine.

— Imi pare rău că am venit cu soția.
— Eu cel puțin, abia așeară m'am asigurată contra accidentelor și rănilor.

Astea toate, în ceea ce privește, tribuna. În legătură cu jocul propriu zis, pronosticurile erau susținute cu convingere și cu... bani.

— Pac potiu pe o sută de lei că bate F. C. Rapid.
— Nu face pariu că pierzi sută!

— Lasă-mă să știu eu ce fac, Pariez pe o sută... false.
D. ministru Gabriel Marinescu.

zămbitor și încrezător în steaua Venus-ului, pătrunde cu mare greutate până la tribuna rezervată, unde la loc alături de d. V. V. Tilea, președintele Federației de football.

Arena e o mare de capete. Locuri din tribuna și colțuri depărtate, cari de obicei rămân goale, sunt ocupate cu cea mai mare viteză. Tribunele sunt pline, iar spectatorii la rândul lor sunt plini de nerăbdare. Spiritele sunt la mare tensiune. Arena e un cazan în fierbere.

Conform protocolului, întâi apar oaspeții: F. C. Rapidul, Alb-violeii timizi parcă, sunt primiți cu aplauze.

Imediat după aceea, venusistii se scurg în monom spre centrul terenului. Aplauzele, spontane și unanime, au detunat aerul, lăsând impresia că arena e bombardată de un avion.

Un minut, și d. Xifando este răsplătit deasemeni cu aceeași moneadă... sunătoare de public care e mulțumit că nu va suferi depe urma arbitrajului.

Când a văzut primirea triumfală core i s'a făcut d-lui Xifando, d. Horia Oprescu — la curent cu ultimele «indisponibilități» — face o remarcă justă:

— Păcat de Milivoi, că n'a acceptat să arbitreze. Poate l-ar fi aplaudat și pe el.

— La începutul matchului, dar la sfârșit? se interesează cineva.

— N'are importanță. La început publicul care a dat din palme, l-ar fi luat... la palme. Nu e mare diferență...

Cu alte cuvinte, preambulul matchului prevestea o atmosferă caldă. Aplauze și iar aplauze. Ca la teatru.

Primul shot are ecouri stranii. E o liniște desăvârșită.

Se joacă foarte nervos. Toți jucătorii sunt încordați la maximum. Calmul necesar combinațiilor, a devenit o utopie.

— Tare mi-e frică de venusisti, că au soarele în față.

— Nici o grijă, că-l au în schimb în spate pe Albu și Sfera... — îl asigură d. Costică Leoveanu pe neînșirul suporter venusist.

Jucătorii s'au încălzit, în goana

disperată după minge. E un match tare și, natural, fiecare jucător urmărește cu înverșunare balonul. Un singur jucător face excepție. Fă-

nescu, care nu-l urmărește decât pe Humi.

Humi o ia la stânga. Fănescu după el. Humi o ia la dreapta. Fă-

nescu după el. Intr'un cuvânt, Humi nu poate să facă o mișcare ca să nu dea nas în nas cu Fănescu. La un moment dat, urmărirea o-

ceasta a devenit enervantă.

— E nemaipomenit. Se ține ca o umbră de el.
— Are ordin Fănescu dela Konrad să se ție scai de Humi. Asta e misiunea lui: unde se duce Humi, să se ducă și el!

— În cazul acesta, ar fi interesant la repriză să-i dăm un Koprol lui Humi...
Rapidul nu e un Rapid veritabil. Face prea multe stații. Uneori și halte.

Bogdan în special — pe care d. Sergiu Petrovici l-a denumit plastic «domnul inspector» — ore parcă frâna Westinghouse la picioare. Dealțul și celelalte... compartimente ale Rapidului au câte un deranjament.

Jocul decurge normal, adică Fănescu după Humi.

Și totuși Humi marchează un goal.

Spectatorii aplaudă frenetic. Peluza delirează.

În tribuna din fund, d. Eugen Hațegan a căzut în brațele d-lui Ilie Lazăr.

D. Elekes observă cu multă plăcere:

— Cum înfrățește footballul chiar și pe vaidiști cu manșiști!
Jucătorii Ripensiei, încadrați de tripleta Aurel Leucufia — Dr. Lazăr — Balaci, aplaudă goalul.

Cotormani, ca mijloc, se miră:

— Vedeți mă, degeaba l-a marcat pe Humi...

— Foarte natural, — explică Bindea — treizeci de minute l-a marcat Fănescu pe Humi. Avea dreptul și Humi, barem o secundă să...

marcheze!
Pauza e făcută probabil special pentru urmărirea, aici atât-l pe d. Radu Teodorescu, (Eftinește viața)

Venus a luat un nou avans în clasament și este astăzi cel mai serios pretendent al titlului național. Are cele mai justificate veleități.

Are astăzi 23 de puncte. Mai are de jucat 7 matchuri în cari dacă nu adună decât 11 puncte ajunge la 34 de puncte. Nu vedem care altă echipă poate aduna mai mult de 34 de puncte.

Este aproape cert, prin urmare, că Venus ne va reprezenta în Cupa Europei Centrale.

Lis

Câteva sublinieri prilejuite de matchul Venus-F.C. Rapid

20.000 de spectatori au venit la întâlnirea Venus — F. C. Rapid și încintele arenei depe s'au mai puteau primi 1000 sau 2000 de oameni. Această însemnă în primul rând un record de asistență în Divizia Națională.

Recordul acesta constituie și o indicație prețioasă pentru viitoarele evenimente footballistice, dar mai ales pentru Cupa Europei Centrale. Cifrele de eri ne permit să anticipăm că la primul tur al Cupei Europei Centrale, România va fi în fruntea rețetelor.

În nici una din celelalte țări nu se va înregistra în primul tur un match, cu 20.000 de spectatori.

Publicul e din ce în ce mai bine servit pe arena Venus. La intrare, n'a mai fost bătaia dela alte matchuri, s'a putut intra comod și fără nici un desăgument.

Ar mai fi de ameliorat posibilitatea de coborâre din tribună, unde se produc scene penibile de aglomerație și unde într-o zi, nu este exclus să se înregistreze și un accident...

Fiind vorba de public, să nu uităm necesitatea ca matchul să înceapă punctual, la ora anunțată de ziare. Sunt spectatori cari vin cu două ore înaintea matchului ca să ocupe un loc bun și e firesc să devină nerăbdători, când văd că matchul nu începe la ora anunțată.

Insufărșit, cel mai imbușurător din tre faptele strâns legate de public: la matchul de ieri a fost o ordine impresionantă. Publicul bucureștean nu și-a desmășit sportivitatea. Aspectul acesta ar putea fi recitat cât mai des dacă spiritul de disciplină ar pătrunde tot mai mult în rândul jucătorilor și dacă s'ar a-

sigura matchurilor un arbitraj ca cel de ieri...

Vedeți dar că atitudinea publicului depinde în primul rând de comportarea echipelor, iar pe al doilea plan stă arbitrajul.

D. Xifando ne-a arătat că știe să arbitreze, că este un mare arbitru și că merită galoanele de internațional pe cari le are de mult. A fost bine ajutat de doi colaboratori cari au dat lecție admirabilă arbitrilor de linie.

D. Xifando însă, se lasă greu... Majoritatea promisiunilor de a conduce matchurile greș nu le acceptă, decât după ce cad soluțiile cu x sau y arbitrii depășii de însemnătatea evenimentelor. Abia atunci, d. Xifando cedează și acceptă. O bună parte din enervarea pe care o cauzează matchurile mari se datorește faptului că nu se știe din primul moment că arbitrajul este în mâini bune...

Sub raportul atmosferei, învinșii numai pot invoca nici o scuză. Publicul i-a sprijinit, i-a aplaudat, i-a încurajat, n'au fost siliți să-și temperze elanul și pe planul durităților n'au rămas nicio dată datori. Intr'un cuvânt nu se pot plânge de atmosfera matchului.

Publicul i-a părăsit însă în momentul când Venus a obținut drepturi categorice la victorie, printr'un joc mai conștiincios și mai însuflețit.

În recente discuțiuni cari au avut loc în jurul lui Platko ne-am ferit să intervenim, socotind că este vorba de o chestiune intimă de club. Înțelegem să discutăm cauzele publice ale grupărilor, nu pe cele intime. Iar cazul Platko a fost atunci strict intern.

Astăzi nu putem să nu relevăm meritele extraordinare pe cari le are Platko. A adus în echipa Venusului un spirit de disciplină și de colegialitate remarcabile.

N'a lăsat să se desvolte nici una din intrigile cari macină întotdeauna posibilitățile unui club.

A dat echipei o formidabilă condiție fizică. În tot timpul celor 90 de minute, negrii n'au avut nici un moment de scădere. Apoi a seos Venusul din penibila situație de a depinde de x sau y din echipierii clubului.

Intr'un ziar s'a anunțat reîntrirea «sigură», «mai mult decât sigură» a lui Feraru și «ceftitudinea utilizării lui Befă».

Platko nu s'a sinchisit de aceste anticipări certe și a pregătit echipa cu elementele disponibile, fără să fie turburat de absența unuia sau altuia din titulari. Dealțul, acesta este idealul: un club nu trebuie să-și lege existența la 11 jucători...

F. C. Rapid, o echipă cu vedete mari, cu aproape 11 internaționali a dat eri faliment numai din cauza tacticei. «Antrenorul» echipei are după noi întreaga răspundere a tacticei falimentare. Fănescu a fost transformat în păzitor exclusiv al

în căutarea d-lui Jack Berariu.

— Dar ce-ai nevoie de el, dragă?
— Am mare nevoie de el. Acum trei ani am făcut cu el o combinație: eu am pus banii și el talentul, și am prezentat o revistă la «Colos».

Ce să-ți spun, după două zile, revista a căzut.

— Și-acum dece-l cauți?

— Vreau să mai facem o revistă.

— Păi zici că ai pierdut banii!

— Tocmai d'ăia. Acum vreau să vin cu talentul și el cu banii.

Poate așa o să meargă mai bine... Din repriza doua, singurul lucru care a plăcut, a fost goalul marcat de Niculescu. Dacă nu credeți, întrebați-l pe d. av. Eladescu...

În ascensiunea către primul loc, Rapidul s'a împotmolit. Greu la aer.

Lucrul acesta nu l-au înțeles conducătorii Rapidului, cari au uitat probabil că la urcus se pun două locomotive. Mai cu seamă în fața unor... masive, ca Albu și Sfera.

A. Nol.

570.000 lei încasări,

2.500 lei primă

— Cum înfrățește footballul chiar și pe vaidiști cu manșiști!

Jucătorii Ripensiei, încadrați de tripleta Aurel Leucufia — Dr. Lazăr — Balaci, aplaudă goalul.

Cotormani, ca mijloc, se miră:

— Vedeți mă, degeaba l-a marcat pe Humi...

— Foarte natural, — explică Bindea — treizeci de minute l-a marcat Fănescu pe Humi. Avea dreptul și Humi, barem o secundă să...

marcheze!
Pauza e făcută probabil special pentru urmărirea, aici atât-l pe d. Radu Teodorescu, (Eftinește viața)

Statul ajută sportul

1.300.000 lei a acordat subvenție O.E.T.R. pe anul 1937, U.F.S.R.-ului

În bugetul O.E.T.R.-ului pe anul 1937, mișcarea sportivă românească, reprezentată prin U.F.S.R., figurează cu suma de 1.300.000.

Această sumă reprezintă subvenția pe anul 1937 care figurează în bugetul O. E. T. R.-ului dela l A-prilie.

În fața porții lui Petrică Rădulescu, Humi arată cu mâna, direcția pe care vrea s'o ia balonul. Fănescu, însă — pe care Roșculeț îl privește din fund — a reușit să-i schimbe în ultimul moment direcția.

O fază în câmp. Peste Vintilă, Humi se zbate să ajungă balonul. Wetzer îl privește dela câțiva metri, fără să poată interveni. Il admiră?...!